

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

20. évfolyam 12.szám - az Úr 2019. évének december havában

Ünnepi gondolatok

Tavaly karácsonykor láttam az egyik templomban, ahogy egy nagypapa ölében egy kicsi fiúcskával ácsorog a betlehem előtt. Érdekes módon a gyermek nem a betlehemet nézegette. A nagypapára csodálkozott rá. Piszkálta, simogatta az arcát, a szakállát, nagyokat kacagott. Mondanom se kell, hogy a nagypapát se kötötte le a betlehem. Könnyes szemmel gyönyörködött unokájában. Csak nézte, mosolygott és a hála ült ki ráncos arcára. Ahogy néztem Őket egy pillanat alatt átjárta az én szívemet is a derű és a szeretet. Rögtön megértettem, megéreztem miért is olyan különleges ez az éjszaka, ez az ünnep.

Karácsony estéjén ez a kicsi baba is akit vártunk, akire mi azt mondjuk, hogy Jézus Krisztus, a világ Megváltója, úgy kezdi az eljövetelet ebbe a világba, hogy nem is tud beszélni. Éppen ezért ne a beszédjét várjuk, hogy majd mond nekünk valami okosat, valami fontosat ami majd elindít bennünket, vagy megerősít. Mert talán éppen ez az éjszaka arra hív bennünket, hogy tegyük érzékennyé a szívünket. Arra, ahogyan Isten megérint bennünket. Meg akarja érinteni a szívünket, a lelkünket. Olyan gyengéden, ahogy egy kisbaba érinti az édesanyja, vagy éppen a nagypapája arcát. Ezt akarja adni nekünk az Isten. Az Ő csendjét és békéjét, az Ő gyermeki szeretetét. Azt a szeretetet, ami megerősíti azt aki el van gyengülve, ami megvigasztalja azt aki el van keseredve és erőt a mindennapok küzdelmeihez. Nem de érzi az ember, hívő és hitetlen, hogy ilyenkor olyan boldog az egész világ?

Az ünnep legfontosabb üzenete: A **mindennél erősebb szeretet**: „*Úgy szeretette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta értünk, hogy, aki Benne hisz el ne vesszen, hanem örökké éljen*”.(Jn.3.16). Ebben a mondatban benne van minden. Isten nagy szeretetének a napja ez. Ezért a karácsonyfa, ezért a betlehem, ezért az éjféli szentmise, ünnepi Istentisztelet. Olyan titokkal állunk szemben, amelyről csak térden állva elmélkedhetünk. Tele van a világ gyászoló anyákkal, apákkal, árvaságra jutott gyermekekkel, széthullott családok sok ezer hajótöröttjével. Mennyien hordoznak vérző sebeket a szívükben. Mennyien eltévednek, mert nem ragyog előttük a szeretet csillaga. Karácsony ünnepe közeleg. Isten felajánl nekünk egy lehetőséget. Egy régi mégis mindig új utat, amely a boldogság, a béke tartományába vezet. Elénk tesz egy gyermeket, hogy szeressük. Elénk tesz egy gyermeket, hogy az Ő segítségével keressük és találjuk meg a boldogság csillagát.

De vajon én mit viszek haza az ünnepből? A szentmisékből, vagy Istentiszteletekből Magam mögött akarom hagyni a világ sötétségét, és vinni a betlehemi jászol fényét és melegét? Büszkén vallom, hogy megszületett, világra jött a szeretet?

Isten áldásával kívánok a hátralévő adventhez áldott készületet és boldog, békés ünnepeket.

József atya

Események egyházközségünkben

November 22-én elhunyt Ganzé Antal és Nagy Miklós testvérünk. – Az Örök Világosság fényeskedjék nekik ! R.I.P.

December 15-én a 9 órás szentmise keretében lesz az elsőáldozás. Az ünnepi szentmisén a Dalárda énekel. Mise után agapéra várjuk a Kedves Híveket. – Imádkozzunk, hogy az első áldozóink megmaradjanak a hitben.

December 22-én, advent negyedik vasárnapján 16 órás kezdettel plébánosunk, Kálmán József atya gyűjtja meg a városi karácsonyfán a negyedik adventi gyertyát. Az eseményre várjuk a Kedves Híveket.

December 24-én: éjféle szentmise. Előtte 23 óra 30-tól a gyermekek pásztorjátéka.

December 25-én karácsony első napján: 9 órás kezdettel ünnepi szentmise.

A perselyadományokat a papnevelés céljaira küldjük majd be.

December 26-án Szent István első vértanú ünnepén: 9 órakor ünnepi szentmise.

December 29-én Szent Család vasárnapja. Templomunk búcsúünnepé.

December 31-én: 17 órás kezdettel év végi hálaadás, majd rövid szentségimádás.

Január 1. Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe. Újév.Parancsolt ünnep. A béke világnapja. 18 órától ünnepi szentmise.

Január 6. Vízkereszt. Urunk megjelenésének ünnepe. Újév. Parancsolt ünnep.

Megkérdeztük Olvasóinkat ...

Miért várjuk a Karácsonyt?

Mert akit szeretünk, azt nagy örömmel várjuk. Várjuk, és előre örülünk a találkozásnak.

A várakozás alatt készülődünk, amikor megérkezik,

rászánjuk az időnket, figyelmünket. Minden idegszálunk a várva várt vendég igényeire fókuszál. Kiszolgáljuk, kedvére teszünk, mindent elkövetünk, hogy számára kellemes, jó élmény legyen a velünk való találkozás, szeretve érezze magát. Minden szeretetnyelven azt közvetítjük vendégünk számára, hogy szeretjük, örülünk neki. Szeretettel vártuk. Várakozás nélkül is örülnénk a szeretett személynek, de a várakozás felfokozza az élményt, sokkal több lehetőségünk nyílik rá, hogy kifejezzük szeretetünket.

De vajon ki tudjuk-e fejezni ugyanezt a várakozást, szeretetet az égi Vendég felé? Tudjuk-e azzal a szeretettel, figyelemmel, idővel megajándékozni égi Vendégünket, mint bennünket meglátogató rokonainkat, barátainkat?

Várjuk a Karácsonyt és ezzel a Megváltónkat várjuk. Várjuk Őt, Aki megment minket a haláltól, a bűntől, megmutatja nekünk, hogyan kell szeretni és szeretetben, békességben élni.

Várjuk, és végül nem is mi leszünk a vendéglátók, hanem Ő ad nekünk sokkal nagyobb ajándékot. Ő lesz a gazda, mi pedig a vendégek.

Várjuk együtt a békesség Istenét!

Kissevich-Takács Orsolya

Azért várjuk a Karácsonyt, mert megemlékezünk a mi Urunk Jézus Krisztus születéséről. Akit a mennyei Atya elküldött a mi megváltásunkra. Milyen csodálatos dolog, hogy Isten ennyire szeretett minket, „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Jn.3.16. Szívünkben-lelkünkben hisszük, reménykedünk, örülünk, és szeretettel várjuk, hogy betöltsön minket Isten öröme. Mint ahogy a Szűzanyának hírül adta Gábrriel arkangyal Jézus születését és alázatosan fogadta, mi is imával és böjttel készülünk az öröm ünnepére. Engedjük, hogy a szívünkben vezessen minket a Jó Isten, ahogy a három királyok és a pásztorok követték a csillagot. A kis Jászolhoz érve köszönhetjük az Úr Jézust, csakúgy mint szívünkben, lelkünkben, ahol szintén megtaláljuk. Mert a világ számára Ő a kincs, az igazi ajándék. Ez a mi örömünk, a megváltásunk első titkai.

Tóth Szilvia

Az Ige megtestesült ...

A liturgiában Isten Fiának megtestesülése túllép a tér és az idő korlátain és aktuálissá, jelenvalóvá válik; hatása a napok, évek és évszázadok múlása ellenére maradandó. Amikor a liturgia azt mondja, hogy Jézus „ma” született, nem értelmetlen frázist mond, hanem azt hangsúlyozza, hogy ez a születés betölti és áthatja az egész történelmet, ma is létező valóság, amelyhez épp a liturgiában oda tudunk jutni. Számunkra, hívők számára a Karácsony megújítja a bizonyosságot, hogy Isten valóságosan jelen van köztünk „testet” ölt, nemcsak távoli: az Atyánál van és közel van hozzánk. Isten abban a Betlehemben született Kisdedben közel jött az emberhez: most találkozhatunk vele egy olyan „mai” napon, amely nem múlik el.

XVI. Benedek pápa

Miért lett testté az Ige?

Isten Fia értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért testesült meg a Szentlélek erejéből, Szűz Máriától azért, hogy minket Istennel kiengesztelve üdvözítsen; hogy mi így megismerjük Isten szeretetét; hogy a szentség példaképe legyen számunkra és „az isteni ternészet részesévé” tegyen minket.

Katolikus Egyház Katekizmus Nr. 456-460.

Kedves Olvasóinknak áldott karácsonyt és békés új esztendőt kívánunk !

Gyógymesék 3.

Miről szólnak a mesék?

Egy rossz helyzet jóra fordítható. A mesékben az első néhány mondat mutat be egyensúlyi állapotot, vagy már megbomlással kezdődik, és a mesehősnek el kell indulnia azért, hogy az elveszett egyensúlyt a mese végére helyreállítsa. Nemcsak a konfliktusokat mutatja meg, hanem megszüntetésük módját is. A hős a bejárt útja során olyan képességekre tesz szert, amelyekkel nem rendelkezett az út elején. (Boldizsár, 2010)

Mire tanítanak a mesék?

Hétköznapi kérdésekre szolgálnak válasszal. Pl. hogyan lehet leválni, elszakadni valamitől vagy valakitől, ha annak eljön az ideje, vagy hogyan lehet tartós kapcsolódásokat létrehozni. Segítségével foglalkozhatunk életünk problematikusabb oldalával. Mintákat kaphatunk arra nézve, hogy megszokásaink meghaladhatók, és más utak is léteznek mint

amit eddig választottunk. A mese hősein keresztül változásra hívja meg a mesehallgatót. (Boldizsár, 2010)

A történetek nagyon sokban hasonlítanak a gyógyszerekre, vallják a meseterapeuták. Órizzük meg lelkünk egy zugában az örök gyermeket. Kívánom, hogy ezzel a gyermeki lelkülettel olvassunk és hallgassunk minél több mesét és történetet hiszen gazdagítanak, gyógyítanak bennünket.

Somogyiné Hock Cecilia

Templombúcsúnk ünnepére

küldte kérésünkre egy testvérplébánia plébánosa

A Szent Család

Jézus, Mária, és József... El tudjuk képzelni, ahogy este ülnek az asztalnál és beszélgetnek, kinek milyen napja volt, majd hálát adnak a Teremtőnek a kapott kegyelmekért. Meghitt pillanat. És mégis, milyen távolinak tűnik az a názáreti házikó...

Kitekintve az ablakomon látom a lakótelep lakásainak ablakait. Csillognak a karácsonyi izzók az erkélyeken, imitt-amott fények gyulladnak az ablakokban. Felteszem magamnak a kérdést, vajon mennyi meghittség gyullad a szívekben, az ablakok mögött lakó családok életében?

Eszembe jut a feladat, amit kaptam, hogy legyek pásztor a itt lakó családoknak. Felidézem a hozzánk járó családok gondjait és örömeit, amiket megosztottak velem, hogy velük örüljek, vagy hordozzam fájalmukat imádságban... Nem tudok mást tenni, rájuk tekintek... Jézus, Mária és József. A Szent Család. Akiket példaképül és pártfogóul kaptunk.

Példakép ez a család a mi számunkra. Hiszen befogadták az Isten igéjét, és vele éltek. Életté lett bennük az Ige, óvták, vigyázták, gondoskodtak róla. Az igent, amit kimondtak hűségesen őrizték egész életükben, Isten szolgálatára szentelve magukat.

Pártfogók is, akik tudják, mit jelent családban élni, megélték ennek minden nehézségét és örömét. Tudják, hogy mivel küzdenek a családok nap, mint nap. Milyen kihívás gyermeket vállalni, nevelni. Milyen izgalmas felnőni egy család kebelén. Tudják, mennyi érték, áldozat, szeretet születik meg egy családban.

Ahogy én imádságban rájuk nézek, ők szelíden tekintenek rám és mindannyiunkra. Ez a tekintet pont elég, melegséggel tölti meg a szívem. Tudom, hogy Isten szeretetét élték élénk, ma pedig Isten szeretetét kéri nekünk. Ha rájuk tekintünk, ha odavisszük gondunkat, bajunkat, örömünket, cserébe ezt a szeretetet adják, amit vihetünk és továbbadhatunk.

Hatházi Róbert plébános / Szent Család Plébánia, Kecskemét

Vasár- és ünnepnapi szentmiséken felolvasó testvérek

december 22. (Advent 4. vasárnapja) :

december 25 (Karácsony): Szabóné Karácsony Annamária

december 29. (Szt. Család vasárnap): ministránsok

Január 1. (Újév): Németh család

Január 5. (Karácsony utáni 2. vasárnap): Dr. Bódis Zoltán

Január 12. (Urunk megkeresztelkedése): Somogyi család